

opusdei.org

# **Prelatovo pismo (16. prosinca 2024.)**

Prelat Opusa Dei šalje svoje božićne pozdrave i poziva nas da razmišljamo o temeljnoj poruci Jubileja koji će ubrzo započeti u Crkvi: nadi.

16.12.2024.

Predragi! Neka mi Isus čuva moje kćeri i moje sinove!

24.og ovog mjeseca počinje Jubilej za cijelu Crkvu. Upravo nam božićno vrijeme govori o temeljnoj poruci na

koju je Papa ukazao za godinu Jubileja: nadi.

Ona noć u Betlehemu bi mogla, gledano samo ljudskim očima, biti razlogom za gubitak nade. Isus je rođen okružen samoćom, siromaštvom i hladnoćom, lišen časti i utjehe: dočekala ga je jedino brižljiva ljubav Marije i Josipa i pozdrav nekolicine pastira. Pa ipak je Bog nesumnjivo želio ući u ljudsku povijest baš na taj način. I upravo je u toj krhkosti sakriveno obećanje budućnosti pune nade. Isusovo rođenje pretvara tamu u svjetlo, nudi nam svoje društvo i utjehu i pokazuje nam gdje se nalazi pravo bogatstvo.

Papa nas podsjeća da je kršćanski život put koji zahtijeva snažnije trenutke u kojima potičemo i oživljujemo nadu kao stalnog suputnika koji vodi naše korake prema cilju: „susret s Gospodinom Isusom“ (Spes non confundit, br.5).

Jubilej može biti jedan od tih „snažnijih trenutaka” u kojima jasnije možemo iskusiti sigurnu nadu utemeljenu na božjem milosrđu.

U životu ponekad postoje komplicirani trenuci, no uvijek možemo usmjeriti pogled na dijete Isusa i njemu povjeriti svoje brige i želje. Ni u jednom trenutku nismo sami jer Isus želi s nama podijeliti svoj mir; mir koji, kao što je to bilo u Betlehemu, ne znači uvijek da nema problema, već znači sigurnost vjere u božju ljubav prema svakome od nas. To je temelj naše nade.

Znati da Bog prvi brine o našoj sreći, kako onoj zemaljskoj tako i vječnoj, pomaže nam dati smisao neuspjesima koji se u životu mogu dogoditi. „Omnia in bonum”, „sve je za neko dobro”, ponavljao je sveti Josemaría. Na neki tajnovit način, sve može doprinijeti našem vlastitom dobru i dobru drugih, jer je božja

ljubav jača od zla. Nikada u potpunosti ne možemo isključiti teškoće, no moguće je kroz njih proći s Isusom, dijeleći ih s njim. „Ono što čovjeka liječi nije izbjegavanje patnje ili bježanje od boli, već je to naša sposobnost da nevolje prihvatimo, kroz njih sazrijemo i nađemo smisao kroz sjedinjenje s Kristom koji je patio beskrajnom ljubavlju (Benedikt XVI, Spe Salvi, br. 37). Pokušajmo pomoći što više možemo i ponajviše pratimo svojom molitvom mnoge ljude koji sada pate od posljedica ratova i prirodnih katastrofa.

Možemo razmišljati o tome kako je božićna noć bila vrijeme pomiješanih emocija za našu Gospu i Josipa: tuga što ne mogu Isusu ponuditi dostojnije mjesto i ogromna radost što ga mogu držati u svojim rukama. Možemo ih zamoliti da rođenje Gospodinovo uvijek podupire našu nadu.

Vaš Otac vam šalje najtoplije čestitke  
za sveti Božić i svom vas ljubavlju  
blagoslivlja

Rim, 16. prosinca 2024.

.....

pdf | document generated  
automatically from [https://  
dev.opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-  
pismo-16-prosinca-2024/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-16-prosinca-2024/) (7.08.2025.)